

✓ Dit artikel is **exclusief** voor abonnees, maar we bieden het je gratis aan. Zo kan je ken

Tien lezers wagen zich aan 'naked fashion': "Door alle opmerkingen begon ik op den duur te liegen over mijn uitgerekende datum"

Marianne: "Verdomme, ik wil toch ook gewoon dragen wat mijn slanke vriendinnen dragen" — © Kris De Smedt

Doorkijkmode, het nieuwe naakt, de nauwelijks-daar-trend ... Hoe je het ook noemt, het is geen makkelijke modetrend, vol cut-outs, mesh, gescheurde denim of doorzichtige stoffen. En toch. Jong, oud, dik, dun, zwanger, gespierd of met een zachte rolletjesbuik, (zogenoemd) perfect maar vooral zalig zichzelf: elk lichaam mag stralen in *naked fashion*. Van een gepensioneerd dame tot een schrijfster tot een personal trainer: deze tien lezers waagden zich aan een shoot in naked-trend.

Kaatje De Coninck

Vrijdag 1 september 2023 om 13:54

Marianne: "Moet ik me conformeren naar hoe de maatschappij vindt dat een dikke gehandicapte vrouw er moet uitzien? Nee, dus" — © Kris De Smedt

Wie is Marianne Nykjaer? Bodypositivity & disability advocate via [@mariannenykjaer](#) die schrijft, (digital) content maakt en bijklust als freelance marketeer. Ze bouwt vooral haar leven weer op na een coronabesmetting waarna ze in coma raakte. Haar linkerarm en -been zijn nog steeds verlamd.

"De weg naar zelfliefde is er een die ik al verschillende keren opnieuw heb moeten afleggen. Toen ik op een goede plek was, raakte ik verlamd en bleef ik over met een verzwakt lijf dat ik opnieuw moest leren graag zien. Op sommige dagen is dat makkelijker dan op andere. Ga maar eens naar de gym. Of probeer je maar eens sexy en vrouwelijk te voelen op orthopedische sandalen. Maar ik probeer het toch." (lacht)

"Als volle vrouw wordt kleding vaak benaderd als: waar lijkt je zo slank mogelijk in? Wat kun je verdoezelen? Dan kom je nogal eens uit bij een V-hals, niet te bloot en een A-lijn tot onder de knie. Niks mis mee, maar mode is voor mij zelfexpressie, een verlenging van mijn persoonlijkheid. En ik wil kunnen dragen wat ik wil. Vind maar eens een plussize jurk met cut-outs op de heupen. Nee, voor dikke mensen maken ze die met cut-outs op de schouders. Verdomme, ik wil ook gewoon dragen wat mijn slanke vriendinnen dragen."

"Hoewel ik vroeger drie maten minder had, waren er ook momenten dat ik niet durfde buiten te komen zonder enkele lagen *shapewear*. Vandaag denk ik: het kan me niet meer schelen. Ik ben dik en mensen zien dat toch wel. En ze gaan toch kijken, dus ik kan net zo goed dragen waar ik blij van word. *Does it spark joy?* Als het antwoord op die vraag 'ja' is, boeit het me niet of mijn *boobs* hangen, mijn buik dikker lijkt of je mijn tepels ziet. Wil je ze niet zien, kijk dan niet. Sinds ik een beperking heb, is dat gevoel enkel versterkt. Er valt veel ruis weg als je zoiets meemaakt. Ik heb dit overleefd, wil ik dan echt de rest van mijn leven bezig zijn met wat anderen denken over mij? Of me conformeren naar hoe de maatschappij vindt dat een dikke gehandicapte vrouw er moet uitzien? Nee, dus. *If I like it, I'll wear it.*"

Sara (28): "Het is maar een borst hoor"

Sara: "Waarom spelen volgens de regels als je toch niet kan winnen? Dan ben ik maar beter mezelf" — © Kris De Smedt

Wie is Sara Salarkiya? Feminist, antiracist en swiftie (volgens haar Twitter-bio). Belgisch-Iraanse met twee universitaire diploma's: gender en diversiteit, en Afrikaanse studies. Ze werkt bij Sensoa rond internationaal beleid.

"Gratis cocktails voor blote borsten, dat adverteert een cocktailbar op de Fonnefeesten in Lokeren al enkele jaren. Goeie deal, dus elk jaar zorg ik voor drank door daar mijn borsten te tonen. Tot dat dit jaar door de politie ineens verboden werd. Er is – terecht – veel aandacht voor grensoverschrijdend gedrag. *Hurray*, eindelijk! Maar gooi dat niet op één hoop met het zelfbeschikkingsrecht van vrouwen. Net zoals elk meisje heb ik al onaangename dingen meegemaakt en ben ik gebotst op seksisme of ongepast gedrag. Maar als je er dan mét zelfvertrouwen voor kiest om je borsten te tonen, als een manier om eigenaarschap terug te nemen over je lichaam, er een soort *joy* uit te halen... Dan verbieden ze het. *Fuck the patriarchy*: er wordt al genoeg controle uitgeoefend op vrouwenlichamen door de overheid, mannen ... En als ik er zelf controle over heb, is het een probleem. Dus ik blijf mijn borsten tonen." (lacht)

"Ik lach er nu wel mee, maar eigenlijk is het om te huilen. De boodschappen die je als meisje over je lichaam krijgt. Alsof het iets is om je voor te schamen. Iets dat aan bepaalde, onduidelijke regels moet voldoen. Zit met je benen toe. Je mag niet te dik zijn, maar moet toch vormen hebben. Haar is vies, dat moet je scheren. Wees geen slet, maar ook geen seut. Die druk is toch te gek voor woorden? En ik heb het geprobeerd, me aanpassen in de hoop dat men me serieus zou nemen. Ik heb een aantal jaar in de politiek gewerkt en kopieerde de vrouwen waarvan ik zag dat ze gerespecteerd werden. Ik stijlde mijn haar, zodat mijn roots niet te duidelijk zouden zijn. Droeg gesloten hemdjes, was ingetogen en niet te luid. En dan nog dacht men, de eerste keer dat ik in een vergadering binnenstapte, dat ik de koffiedame was. En gingen oudere, witte mannen met mijn ideeën lopen. Wat ik ook deed, het maakte toch niet uit. Waarom spelen volgens die regels als je toch niet kan winnen? Dan ben ik maar beter mezelf: een luide rebel met wilde krullen die liever geen beha draagt. Het is maar een borst, het is maar een tepelpiercing. En ja, ik ben ook slim en ambitieus. Beide dingen kunnen naast elkaar bestaan."

Liane (70): "Oudere mensen zijn hier, zijn trots en mogen best gezien worden"

Liane: "Ooit ging ik met een doorschijnende jurk naar een kerkdienst. Toen kwam de pastoor vragen of ik een aantal rijen naar achteren wilde gaan zitten" — © Kris De Smedt

Wie is Liane Lauwagie? Prille zeventiger uit een klein dorpje in Limburg. Al even met pensioen, maar dat betekent niet dat het leven stopt, integendeel. Ze schrijft scenario's, onder andere voor een kinderfilm, en kan niet zonder haar keramiekclub.

"Ik denk dat het belangrijk is om een eigen stijl te ontwikkelen, en je daar ook bij te houden, ongeacht je leeftijd. Ik hou van kleur, het mag wat flamboyant en ik combineer graag oud en nieuw. Ik heb een grote dressing en gooi amper iets weg. Is iets uit de mode, ga ik aan mijn naaimachine zitten en maak ik er iets moderns van. Zo heb ik onlangs nog van een oude mantel een mooie cape gemaakt. Ik zal ook niet buitenkomen zonder make-up, mijn plaknagels en juwelen en een horloge, aangepast aan mijn outfit. Ik word daar blij van dus waarom zou ik dat niet meer doen nu ik een dagje ouder word?"

"Ooit ging ik met een doorschijnende jurk naar een kerkdienst. Toen kwam de pastoor vragen of ik een aantal rijen naar achteren wilde gaan zitten. Het leidde hem af zeker? Ach, mensen zijn voor of tegen je, ik laat dat al lang niet meer aan mijn hart komen. Ik wil vooral tonen dat het leven niet stopt bij zestig of zeventig. Soms zeggen mensen: *Kun je dat nog wel dragen, nu je 70 bent?* Natuurlijk ga ik niet meer in een minirok rondlopen en ik heb liever een shirt met mouwen die lang genoeg zijn om mijn 'kipfilets' – zoals mijn kleindochter ze liefdevol noemt – te bedekken, maar voor de rest wil ik wel graag nog jeugdig en kleurrijk zijn. Steek mij niet in een maatpakje of een beige broek. Horror! Vanbinnen voel ik me nog jong, ondanks de vele schroeven en bouten in mijn lichaam en dat de machinerie soms wat stroever loopt. Ik heb al van veel mensen afscheid moeten nemen maar ik ben er nog en wil trots het leven blijven vieren. 'Leef' is niet voor mijn lijflied. Oudere mensen zijn hier nog en mogen best gezien worden."

Debbie (41): "Niet doorsnee, maar ook dit is vrouwelijk"

Debbie: "Laat ons vooral wegblijven van het idee dat er maar één schoonheidsideaal is en dat we er allemaal hetzelfde moeten uitzien" — © Kris De Smedt

Wie is Debbie Verstraeten? Atleet, personal trainer en eigenaar van haar eigen zaak, CrossFit Brug 6 in Beerse. Ze deed ooit mee aan de Ironman in Hawaï en is bekend van *Kamp Waes*, waar ze als enige vrouw het einde van het programma haalde.

"Ik zoek graag de uitdaging en de grenzen op in alles in mijn leven, zoveel is wel duidelijk. Ik heb economie gestudeerd aan de unief maar werd verliefd op sport. Daarna heb ik tien jaar triatlon gedaan, ging over naar bodybuilding, en nu ben ik helemaal into Crossfit. Ik heb ooit al strakker gestaan of meer afgetraind toen ik nog aan bodybuilding deed, maar op dit moment ben ik de meest allround atleet die ik ooit geweest ben, en dat vind ik ook fijn. Ik vind mijn lijf mooi. Het is heel gespierd, niet doorsnee. Ik heb kleine borsten, maar je ziet dat dat het resultaat is van hard werk, passie en gedrevenheid. Ik toon het ook graag, met croptops en korte shorts. Natuurlijk kijken mensen wel eens, maar ik ben er trots op. Wie wil er nu gewoontjes en klassiek zijn?" *(lacht)*

"Het nadeel – of misschien wel voordeel – van een eigen CrossFit box te hebben is dat ik het grootste deel van mijn dagen doorbreng in sportkledij: een legging en een topje. Het is ook niet zo makkelijk om echt mooie kleding te vinden, met mijn brede schouders, smalle taille en gespierde bovenbenen. Een jeans vinden is een hel, bijvoorbeeld. Toch toon ik ook graag mijn vrouwelijke kant. Een leuk kapsel, lange wimpers, geschminkt worden. *I love it*, ook al is het minder onderdeel van mijn leven. Dat ik hier in een prachtige jas en naaldhakken mag staan en kan tonen dat fysieke kracht ook mooi en vrouwelijk kan zijn ... Heerlijk! Laat ons vooral wegblijven van het idee dat er maar één schoonheidsideaal is en dat we er allemaal hetzelfde moeten uitzien."

Conrad (40): "Een goeie outfit verandert je uitstraling"

Conrad: "Ik geniet ervan om mezelf uit te blijven dagen. Ik wil er goed uitzien, dat ook, maar het is vooral een handig bijproduct van fit proberen te blijven" — © Kris De Smedt

Wie is Conrad Willems (40)? Hij is beeldend kunstenaar en maakt gigantische, architecturale constructies. Van die constructies maakt hij ook tekeningen/plannen. Hij werkt in Gent, waar hij samenwoont met Pascal en hun podenco Takoda.

"Ik ben een ex-balletdanser, mijn lichaam heeft dus altijd centraal gestaan in mijn kunst en dat doet het vandaag nog. Ik maak sculpturen met blokken uit natuursteen zoals graniet en marmer ... Niet de lichtste materialen. Ik bouw en herbouw in mijn atelier, op verplaatsing, doe ook performances waarbij ik drie uur lang blokken versleep. Het is dus heel belangrijk dat ik dat lijf goed onderhoud, want ik wil dit mijn hele leven lang kunnen doen. Daarom ga ik ook zo'n 40 kilometer per week roeien, in een ploeg tussen competitie en recreanten – een categorie die ik zelf heb uitgevonden. (*lacht*) We doen ook wedstrijden, en als we trainen is het stevig, intensief en technisch uitdagend. Ik geniet ervan om mezelf uit te blijven dagen. Ik wil er goed uitzien, dat ook, maar het is vooral een handig bijproduct van fit proberen te blijven."

"Mode is belangrijk in mijn leven, ja. Als je een goeie outfit aanhebt, wandel je anders, sta je anders, voel je je anders. Je voelt je *on top of the world* en straalt dat ook uit. Het is nu eenmaal zo dat je als kunstenaar ook een deel jezelf verkoopt, imago is belangrijk. Dus dat speelt zeker een rol in mijn leven. Zo heb ik een scenografie gedaan voor Opera Ballet Vlaanderen: dan koop ik iets nieuws voor de première waarin ik me goed voel. Alleen is mooie mannenmode vaak erg duur en word ik niet blij van wat er in de ketens hangt. Het is dus vaak wat zoeken naar specialere stukken. Een goeie tip is om een mooi maar betaalbaar pak iets groter te kopen en dat dan door een kleermaker te laten verstellen op maat. Niets erger dan een vest met mouwen die te lang zijn of die niet mooi valt op je schouders. Zo heb ik er een vijftal in mijn kast hangen en worden die regelmatig gebruikt."

Angélique (41): "Ik ben niet ontevreden, maar ook ik ben soms onzeker"

Angélique: "Door mijn leerlingen blijf ik op de hoogte van wat in is, maar het voedt mijn shopverslaving tegelijk ook" — © Kris De Smedt

Wie is Angélique Caulier? Ze werkte jarenlang als lerares, maar werkt nu op het schoolsecretariaat. Ze is getrouwd en moeder van een adoptiezoon van 16. Sporten is haar lang leven: ze heeft het nodig om zich goed te voelen. Ze heeft ook een kleine shopverslaving (zegt ze zelf).

"Ik ben wel een strever op sportvlak. Ik sport nu zo'n 8 tot 9 uur per week. Is dat veel? Goh, wellicht wel, maar het is iets waar ik prioriteit aan geef. Vooral omdat het me mentaal gezond houdt. Ik ben een grote piekeraar. De enige keer dat die malle molen daar vanboven stilligt, is wanneer het zweet zo hard van mij afgutst en ik zo hard op mijn adem trap dat ik aan niets anders meer kan denken. Personal training, krachttraining, boksen, lange afstanden lopen: laat maar komen! Dat ik daardoor een schone lijn heb, is mooi meegenomen, maar zeker niet de hoofdreden dat ik het doe. Ik ben niet ontevreden maar dat betekent niet dat ik niet onzeker ben. Integendeel. Er zijn veel dagen dat ik in de spiegel kijk en denk, pfff had ik maar een ander hoofd. Dat klinkt hard, maar ik wil maar zeggen: iedereen heeft zijn onzekerheden, je kan nooit in iemands anders schoenen staan.

spiegel kijk en denk, pfff had ik maar een ander hoofd. Dat klinkt hard, maar ik wil maar zeggen: iedereen heeft zijn onzekerheden, je kan nooit in iemands anders schoenen staan. Dus ook voor mij is het onwennig om hier voor de lens te staan, maar heerlijk om eens te doen en zo glam omgetoverd te worden. Kan ik de make-upartieste misschien meenemen naar huis? Dankjewel." (lacht)

"Wel ben ik blij dat ik een sportsetje onder de jurk kon aandoen. Mijn leerlingen hebben zo al commentaar. Onlangs droeg ik een skinny jeans en kreeg ik te horen: *Mevrouw, dat kan echt niet meer*. Zo blijf ik op de hoogte van wat in is, maar het voedt mijn shopverslaving tegelijk ook. En ik heb nu al geen plaats meer in m'n dressing. Ik blijf nogal steken op de basics uit Zara en H&M vind ik zelf, al word ik wel blij van ermee bezig te zijn: een goeie outfit uitkiezen, leuke accessoires erbij, make-up op, mijn nagels mooi gedaan ... Een psycholoog zou daar wellicht wel iets over te zeggen hebben, maar 't is nog een oké verslaving vind ik zelf."

Lily (36): "Al die opmerkingen over mijn veranderend lijf, maakten me onzeker"

Lily: "Kunnen we afspreken dat je tegen een zwangere vrouw niets zegt wat je tegen een niet-zwangere vrouw ook niet zou zeggen – hoe goed je het ook bedoelt?" — © Kris De Smedt

Wie is Lily Imschoot? Lily is chef, brein en oprichter van Solid Stash, waarmee ze superlekker én supermakkelijk vegan voedsel beschikbaar wil maken voor in de vriezer thuis. Ze is getrouwd met Monne, mama van Bob en hoogzwanger van hun tweede zoontje. (Of misschien al net bevallen?)

"Dit is mijn tweede zwangerschap en zoals dat gaat, is dat sneller zichtbaar. Onze zoon groeide als een kool, maar ik heb het gevoel dat ik die schattige buikjesfase compleet heb overgeslagen en meteen echt zwanger was. Niet in het minst omdat mensen me daar ook om de haverklap op wezen. *Amai, gij moet bijna bevallen zeker? Zoveel bijgekomen zeg! Is het een tweeling misschien?* Het werd zo erg dat ik op den duur begon te liegen over mijn uitgerekende datum: ik deed er een maand bij om van de commentaren af te zijn.

Uiteraard bedoelen mensen dat niet slecht, alleen, hoe stevig ik ook in mijn schoenen stond, al die opmerkingen kropen toch in mijn hoofd en onder mijn vel. Mijn persoonlijke

stond, al die opmerkingen kropen toch in mijn hoofd en onder mijn vel. Mijn persoonlijke stijl is wat stoer en vrouwelijk tegelijk, de Parisienne-look. Met een goeie outfit heb ik het gevoel dat ik de wereld aankan. Dat is al wat zoeken als je zwanger bent, zeker als je voeten dan ook nog opzwellen en je last hebt van 't zuur. Nu voelde ik me extra slonzig en verre van stralend zwanger. Terwijl mijn haar nog nooit zo dik was en mijn huid nog nooit zo'n gezonde gloed had. Echt wel een domper op de beleving van mijn, wellicht, laatste zwangerschap."

"Toen zag ik Rihanna en hoe zij zich kleedde tijdens haar tweede zwangerschap. Zij die ook geen petieterig klein buikje had, maar écht zwanger was. En die toch zonder aarzelen haar buik toonde, met croptops, lage jeans, kettingen en transparante jurken. Om te vieren wat haar lichaam deed, ook al voelde ze zich dan misschien een beetje *chubby*. Superinspirerend vond ik dat. Dus toen ik de oproep voor deze shoot las, dacht ik: *ik doe dat*. Als een cadeau voor mezelf. Als je zwanger bent, voelt het soms alsof je een soort veredelde incubator bent. Je verdwijnt zelf steeds een beetje meer. Dit is dus een soort van *reclaiming me*. En zouden we vanaf nu kunnen afspreken dat je tegen een zwangere vrouw niets zegt wat je tegen een niet-zwangere vrouw ook niet zou zeggen – hoe goed je het ook bedoelt?" (lacht)

Evangelina (26): "Soms denk ik al: je bent mooi, nu"

Evangelina: "Ik heb me altijd te dik gevoeld, ook al was ik helemaal niet dik. I blame de Joepie" — © Kris De Smedt

Wie is Evangelina Agape Habarurema? De Antwerpse is illustrator en schrijfster en deelt onder haar pseudoniem @kriebelsessies op Instagram open en eerlijk haar observaties over het leven, gevoelens en mentale gezondheid. Er verschenen al twee boeken van haar hand.

"De relatie met mijn lichaam is nooit gemakkelijk geweest. Ik heb me altijd te dik gevoeld, ook al was ik helemaal niet dik. *I blame de Joepie*. (lacht) Ik heb ook altijd veel geschommeld in gewicht. Op mijn 18de zat ik in een slanke periode, door anticonceptie kwam ik bij, later ging ik door een stresserende, verdrietige periode in mijn leven, en viel ik weer af. Erg genoeg was ik daar blij om, ik kreeg ook massa's complimenten. Ik genoot ervan dat ik alles kon dragen, maar vanbinnen was ik diep ongelukkig. Het ging echt niet goed met mij. Gelukkig heb ik toen hulp gezocht, maar toen ben ik dus weer veel aangekomen. Ik lijk een beetje op een Venuspopje vind ik nu, met boobs, een buik, stevige billen."

"Er zijn dagen dat ik denk: *ik wil 20 kilo afvallen en weer terug zijn zoals ik was*. Op andere dagen denk ik: *je bent mooi*. Vandaag is zo'n dag. (lacht) Wat helpt, is mijn gevoelens delen met mijn omgeving. Herkenning vinden. Me amuseren met mode, stralen in iets wat me mooi staat. Mijn vorig lief die zei: *maar schatje, je bent mooi zo*. Een kind dat zich nestelt tegen mijn zachtheid. Dingen doen waar ik blij van word. Zwemmen in de zee. Voelen wat dat lijf kan. Dansen, springen. Terug beginnen hardlopen. Daar dankbaar om zijn, dat dat lijf dat kan, hoe vaak ik het ook slecht behandeld heb. Het ziet mij graag, doet al die *amazing* dingen voor mij, ook al ben ik er niet altijd lief voor. Ook werken als model op de kunstacademie en zien hoe mooi al die mensen mijn rondingen op papier zetten, helpt. Zij maken echt kunst van mij! En dan hier komen, op de foto gaan en het fantastische resultaat zien. Mezelf graag zien: het is een proces en ik ben er nog niet – verre van – maar ik kom er wel."

Joppe (26): "Nu ik andere vormen begin te krijgen, worden mijn tepels ineens van Instagram gebannen"

Joppe: "Met mijn nieuwe vormen is het voor het eerst gebeurd dat een foto van mijn bovenlijf gebannen werd van Instagram" — © Kris De Smedt

Wie is Joppe De Campeneere? Joppe is influencer en *creative*, en werkt rond safe spaces voor 'Wel Jong vzw', een jongerenorganisatie voor LGBTQIA+-jongeren. Hun voornaamwoorden zijn die/hun. Die identificeert zich als queer, non-binair en transfemme, wat betekent dat die meer leunt naar een vrouwelijke uiting van gender.

"Sinds 9 maanden ben ik bezig met een vervrouweljkende transitie. Daardoor verandert mijn lichaam. Zo groeien mijn borsten bijvoorbeeld, en ook mijn gezicht is al veranderd. Nu ik die andere vormen krijg, is het voor het eerst gebeurd dat een foto van mijn tepels van Instagram gebannen werd, terwijl er voorheen nooit een probleem was met een foto van mijn bovenlijf in een doorzichtige top. Hoewel ik al met seksisme en andere vormen van discriminatie te maken kreeg, merk ik dat ik nu met veel meer misogynie te dealen heb, puur omdat ik vaker als 'vrouwelijk' word gelezen. Mijn plaats in de wereld is echt aan het veranderen, en dat is ook voor mij wennen."

"Mode helpt me om mezelf te uiten. Ik experimenteer graag: met *sheerness*, met laagjes, met lingerie, met kijken waarin ik me mooi voel, maar ook waarin ik me veilig in de openbare ruimte kan begeven? Want dat vergeten mensen al eens. De geschokte blikken die ik krijg als ik in een spannende jurk met cut-outs van de trein stap. Men struikelt nog net niet over elkaar op het perron. Ik kan wel doen alsof dat me niets doet, maar natuurlijk raakt dat me. En toch doe ik het. Deels als een soort *fuck you*, naar wat de maatschappij verwacht dat een lichaam zou moeten zijn, maar het is niet bedoeld om te shockeren. Eerder om te tonen: hier ben ik en ik mag, net als iedereen, mijn ruimte innemen."

"Pas op, ik moet mezelf ook hertrainen hoor. Kan ik nog wel iets doorzichtig aandoen? Kan ik een bralette dragen? Ook ik heb jarenlang andere dingen aangeleerd gekregen. Maar uiteindelijk denk ik: het is maar stof, het is maar een lichaam, en de betekenis die we daar als samenleving aan geven kan anders worden. Ik geloof daar echt in. Wat mensen weleens vergeten is dat dit geen keuze is voor mij. Dit is wie ik ben en dat nog langer wegstoppen zou voelen alsof ik mezelf geweld aandoe. Ik en alle andere mensen uit mijn gemeenschap willen gewoon kunnen leven, dat kan toch niet te veel gevraagd zijn?"

Amélie (41): "Misschien is het een midlife, maar voor het eerst wil ik mezelf vieren"

Amélie: "Als je bent aangevallen, voel je gewoon dat mensen anders naar je kijken. Ergens is dat oneerlijk, maar het is zo" — © Kris De Smedt

Wie is Amélie Janssens? Ze werkt als stafmedewerker communicatie bij het ACV, is getrouwd en moeder van drie zonen van 14, 10 en 2. Ze is al 39 jaar, van in de kleuterklas, bevriend met Angélique.

"Ik ben het laatste half jaar 22 kilo afgevallen. Door te sporten en gezonder te eten, toch wel even benadrukken in deze Ozempic-tijden. Toen ik vorig jaar naar de dokter ging bleken mijn bloedwaarden slecht. Mijn bloedsuiker en cholesterol stond veel te hoog. Hij zei: *Mocht je 65 zijn, helemaal oké, maar als 40-jarige is dat toch iets anders.* We hebben nog een nakomertje: hij zorgt er dan wel voor dat ik niet zoveel meer slaap, maar toch zou ik graag nog lang gezond blijven voor hem. Ik moest dus aan de slag. Angélique (*die ook inbgeblikt werd bij deze fotoshoot, red.*) is mijn vriendin en een fervent sporter, ik vroeg haar om mij te helpen, en kijk, zes maanden later ben ik 22 kilo kwijt, heb ik zowaar kuitspieren en ben ik zelfs beginnen te lopen. Omdat ik het leuk vind, godbetert!"

"Mijn overgewicht heeft me nooit gedefinieerd, ik zat niet heel slecht in mijn vel, maar ik was ook niet trots op mezelf. Ik hield me eerder op de achtergrond. Mode betekende ook weinig: als je niet kunt shoppen in de gewone winkels, is dat sowieso minder leuk. Wel had ik al tattoos, maar die liet ik enkel zetten op de plekken van mijn lijf die ik mooi vond: mijn schouders en borst, mijn voorarmen. Nu staat de eerste op mijn bil en staat de volgende op mijn rug gepland. Het is ineens ook leuk om te gaan shoppen, er zijn zoveel meer opties! Ik begin nu kleur te dragen en pak al graag eens uit. Je voelt ook gewoon dat mensen anders naar je kijken. Ergens is dat oneerlijk, maar het is zo. Het fijnste is dat ik zoveel energie heb en me krachtiger voel. Mijn zonen gaan langer een gezondere mama hebben, en dat was het doel. Maar dat ik mezelf nu ook mooi vind – en ik vind dat nog wat moeilijk om uit te spreken – da's toch een mooie extra. Dit zou ik vroeger nooit gedaan hebben. Misschien is het een midlifecrisis, maar voor het eerst wil ik mezelf vieren en af en toe eens uit de band springen. Omdat ik het waard ben." (*lacht*)

Styling Erik Vernieuwe **Make-up & haar** Sabine Peeters en Gladys Ferro

Outfits:**Marianne** top vintage bij Winckle, **Sara** top & rok Arket, schoenen Simone Rocha bij Winckle, **Liane** hemd vintage bij Winckle, broek Lewis & Melly, schoenen Melissa à la Garçonne bij Winckle, **Debbie** jas, Sofia Hermens Fernandez bij Winckle, schoenen Steve Madden, **Conrad**, top Carven bij Winckle, slip Tommy Hilfiger, kousen Félicie Aussi, schoenen Puma, **Angélique**, jurk Twinset Actitude, top & legging Hunkemöller, schoenen Scholl, **Lily**, jurk Simone Rocha bij Winckle beha & slip Hunkemöller laarzen Steve Madden, **Evangeline**, strik Sofia Hermens Fernandez bij Winckle legging Dolly Sports, **Joppe**, body Love Stories broek Arket schoenen dr. Martens, **Amélie**, jurk & marcel vintage bij Winckle schoenen Van Haren

Lily (36): "Al die opmerkingen over mijn veranderend lijf, maakten me onzeker"

Lily: "Kunnen we afspreken dat je tegen een zwangere vrouw niets zegt wat je tegen een niet-zwangere vrouw ook niet zou zeggen – hoe goed je het ook bedoelt?" — © Kris De Smedt

Wie is Lily Imschoot? Lily is chef, brein en oprichter van Solid Stash, waarmee ze superlekker én supermakkelijk vegan voedsel beschikbaar wil maken voor in de vriezer thuis. Ze is getrouwd met Monne, mama van Bob en hoogzwanger van hun tweede zoontje. (Of misschien al net bevallen?)

“Dit is mijn tweede zwangerschap en zoals dat gaat, is dat sneller zichtbaar. Onze zoon groeide als een kool, maar ik heb het gevoel dat ik die schattige buikjesfase compleet heb overgeslagen en meteen echt zwanger was. Niet in het minst omdat mensen me daar ook om de haverklap op wezen. *Amai, gij moet bijna bevallen zeker? Zoveel bijgekomen zeg! Is het een tweeling misschien?* Het werd zo erg dat ik op den duur begon te liegen over mijn uiterekende datum: ik deed er een maand bij om van de commentaren af te zijn. Uiteraard bedoelen mensen dat niet slecht, alleen, hoe stevig ik ook in mijn schoenen stond, al die opmerkingen kropen toch in mijn hoofd en onder mijn vel. Mijn persoonlijke stijl is wat stoer en vrouwelijk tegelijk, de Parisienne-look. Met een goeie outfit heb ik het gevoel dat ik de wereld aankan. Dat is al wat zoeken als je zwanger bent, zeker als je voeten dan ook nog opzwellen en je last hebt van *’t zuur*. Nu voelde ik me extra slonzig en verre van stralend zwanger. Terwijl mijn haar nog nooit zo dik was en mijn huid nog nooit zo’n gezonde gloed had. Echt wel een domper op de beleving van mijn, wellicht, laatste zwangerschap.”

“Toen zag ik Rihanna en hoe zij zich kleepte tijdens haar tweede zwangerschap. Zij die ook geen petieterig klein buikje had, maar écht zwanger was. En die toch zonder aarzelen haar buik toonde, met croptops, lage jeans, kettingen en transparante jurken. Om te vieren wat haar lichaam deed, ook al voelde ze zich dan misschien een beetje *chubby*. Superinspirerend vond ik dat. Dus toen ik de oproep voor deze shoot las, dacht ik: *ik doe dat*. Als een cadeau voor mezelf. Als je zwanger bent, voelt het soms alsof je een soort veredelde incubator bent. Je verdwijnt zelf steeds een beetje meer. Dit is dus een soort van *reclaiming me*. En zouden we vanaf nu kunnen afspreken dat je tegen een zwangere vrouw niets zegt wat je tegen een niet-zwangere vrouw ook niet zou zeggen – hoe goed je het ook bedoelt?” *(lacht)*